

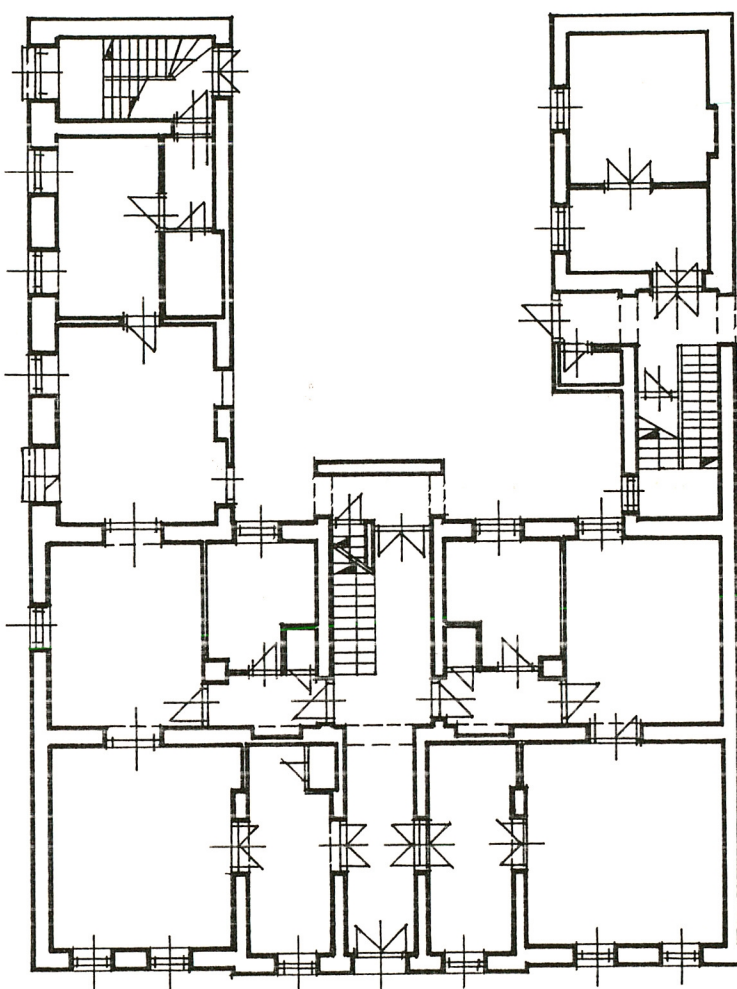
14542

1. Obiekt KAMIENICA	2. Czas powstania 1888	3. Miejscowość KRAKÓW
-------------------------------	---------------------------	---------------------------------

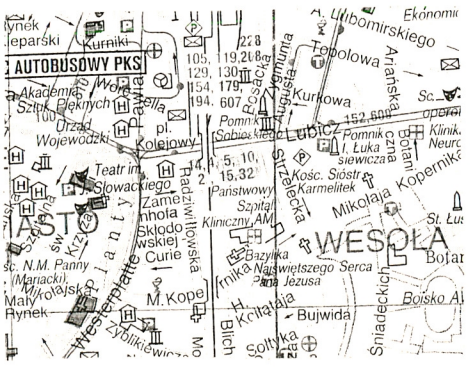
11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

2515

1860

4. Adres
ul. L. Zamenhofa 9/Radziwiłłowska 22
nr hipoteczny.....
lub ewid. gruntów.....dz. nr 24,... obr. 2.....

5. Przynależność administracyjna
województwo.....małopolskie.....
powiatkrakowskigmina.....Kraków...

6. Poprzednie nazwy miejscowości
-

7. Przynależność administracyjna przed 1. VI 1975
województwo.....krakowskie.....
powiat.....Kraków.....

8. Właściciel i jego adres
Współwłasność osób fizycznych reprezentowanych przez.....

9. Użytkownik i jego adres
j. w.

10. Rejestr zabytków
Nr.....A-1127.....data.....16.04.2004.....

Kamienica została wzniesiona w 1888 według projektu Karola Zaremby, cenionego architekta krakowskiego z 2 poł. XIX w. Budynek był jednym z elementów kompleksu urbanistycznego zabudowy czynszowej wytyczonego na gruntach należących do Jana Kazimierza Łapińskiego (ul. Radziwiłłowska, Zamenhofska, Lubicz). Budynek posiada walory architektoniczne jako reprezentatywna budowla mieszkalna z okresu rozwoju Karkowa u schyłku XIX w. Stanowi istotny element zespołu historycznej zabudowy czynszowej, wzniesionej według zunifikowanego projektu, w skali urbanistycznej niespotykanej wcześniej w Krakowie.

Kamienica jest przykładem architektury późnego historyzmu, o neorenesansowym, postschinklowskim wyrazie stylowym.

Sytuacja: Kamienica jest usytuowana w narożniku ulic Zamenhofska i Radziwiłłowskiej w bloku jednorodnej zabudowy powstałej w wyniku parcelacji gruntów z 4 ćwierci XIX w. Kamienica zajmuje regularną, czworoboczną działkę. Elewacje kamienicy są usytuowane w pierzejach obu ulic, w zwartej zabudowie. Podwórze zamknięte jest z trzech stron ścianami kamienicy i dwóch oficyn, od południa zamyka je ślepa ściana graniczna posesji Radziwiłłowska 20.

Materiał i konstrukcja: Jest to budynek murowany z cegły, elewacje tynkowane, detale architektoniczne modelowane w tynku. W piwnicach i sieni sklepienia ceglane, odcinkowe. W kondygnacjach mieszkalnych stropy drewniane i sufity tynkowane, na trzcinie. Więźba dachowa drewniana krokwiowa, na płatwiach i stolcach. Dach kryty blachą ocynkowaną, na deskowaniu. We wnętrzach parkiety drewniane, klepkowe, posadzki ceramiczne, w skrzydłach oficynowych podłogi z desek, w piwnicy wylewka betonowa. Schody drewniane, dwubiegowe, ze spocznikami. Balustrady metalowe i drewniane. Stolarka drewniana. Drzwi płycinowe. Brama wejściowa do sieni przeszklona w 1/3. Okna skrzynkowe, czteroskrzydłowe ze ślemieniem, podział krzyżowy. Balustrady balkonów żeliwne.

Rzut: Budynek na rzucie bliskim literą „U”, z płytkimi skrzydłami otaczającymi niewielkie podwórze na zapleczu. We wnętrzach dominuje układ dwutraktowy. Wejścia od ul. Radziwiłłowskiej i od L. Zamenhofska.

Bryła: Budynek dwupiętrowy, podpiwniczony. Bryła kubiczna, wpisana w zwartą zabudowę pierzei ulicy. Dachy dwuspadowe o szerokim kącie rozwarcia połaci. Oś z wejściem głównym zaakcentowana attyką.

Elewacje: Elewacje opracowane jednolicie, modularnie w skali bloku zabudowy. Kompozycja elewacji rytmiczna. Elewacja od ul. L. Zamenhofska siedmioosiowa. Trzy osie centralne nieznacznie wysunięte pseudoryzalitycznie. Elewacja od ul. Radziwiłłowskiej pięcioosiowa. O wyrazie plastycznym budynku decyduje rytm okien ujętych w dekoracyjne obramienia modelowane w tynku. Nad oknami pierwszego piętra wydane odcinki gzymsów w nadprożach. W tej kondygnacji okna trzech osi środkowych wyróżnione trójkątnymi przyczółkami. Pas parteru pokryty boniowaniem, cokół zaznaczony lekką odsadzką. Pseudoryzalit zaakcentowany lizenami. W jego osi środkowej portal wejściowy w prostej opasce zwieńczonej łukiem odcinkowym z klincem – kluczem w osi oraz balkony z kutymi balustradami. Całość wieńczy rozbudowany gzyms koronujący oraz attykowe zwieńczenie ryzalitu centralnego. Elewacje tylne tynkowane gładko, bez dekoracji architektonicznej. Elewacje korpusu, skrzydła zachodniego i wschodniego czteroosiowe.

Wnętrza: Budynek w całości mieszkalny. Mieszkania na piętrze pierwszym reprezentacyjne, dostępne z głównej klatki schodowej. Mieszkania w skrzydłach oficynowych o niższym standardzie, dostępne z klatek schodowych od ul. Radziwiłłowskiej i z podwórca.

Wyposażenie: Bogata (w części odtworzona) dekoracja malarska wnętrz. W sieni na łuku sklepiennym Herb Pobóg. W reprezentacyjnych mieszkaniach malowidła patronowe na sufitach i bordiury podsufitowe oraz podziały ramowe ścian. Motywy groteski i arabeski, neorenesansowe. Kute balustrady balkonów. Stolarka płycinowa, parkiety klepkowe i mozaikowe (I piętro). Pieców zabytkowych nie odnotowano.

Instalacje: Instalacja elektryczna, odgromowa, gazowa, wodna i kanalizacyjna.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	6. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
ok. 4550 m ³	380 m ²	Budynek mieszkalny	Budynek mieszkalny
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja (po 1945 r.) <p>Po 1945 budynek przechodził sukcesywnie prace zabezpieczające i od lat 90-tych XX w. remontowe. Wykonywane są bieżące naprawy i modernizacje wnętrz mieszkalnych oraz instalacji. W latach po 1990 – do 2004 wykonano remont pokrycia dachowego, konserwację (i częściową rekonstrukcję) dekoracji malarskiej w sieni oraz części pomieszczeń reprezentacyjnych, odwodnienie podwórka, izolację fundamentów, brukowanie podwórka, uporządkowanie prowizorycznej zabudowy gospodarczej w podwórku.</p> <p>Dokumentacja prac w posiadaniu właścicieli nieruchomości.</p>		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) <p>Budynek w dobrym stanie technicznym. Fundamenty bez widocznych zagrożeń konstrukcyjnych, w stanie dobrym. Piwnice bez zawilgocenia. Ściany zewnętrzne w dobrym stanie konstrukcyjnym, tynki zabrudzone, z siatką spękań włosowatych, odparzeń i lokalnymi ubytkami. Ściany wewnętrzne w stanie dobrym, bieżąco odnawiane. W części pomieszczeń odrestaurowane polichromie. W części odsłonięte, czekają na prace konserwatorskie. Stropy w stanie dobrym. Stolarka w dostatecznym stanie technicznym, wyeksploatowana, w części wymieniona. Pokrycie dachowe uzupełnione, po remoncie, w dobrym stanie technicznym. Wyposażenie w większości współczesne, w stanie dobrym, sukcesywnie modernizowane, w części podporządkowane stylowemu charakterowi budynku. Instalacje sprawne, bieżąco konserwowane.</p>	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie <p>Opracowanie studium konserwatorskiego i dokumentacji dekoracji malarskich kamienicy. Kontynuacja prac konserwatorskich przy tej dekoracji. Malowanie i renowacja elewacji.</p>			

21. Akta archiwalne i źródła ikonograficzne (rodzaj, numer i miejsce przechowywania)

Inwentaryzacja architektoniczna (b.d.) oraz dokumentacja fotograficzna (w tym z prac konserwatorskich z lat 2003-2004) w posiadaniu Właścicieli nieruchomości.

Archiwum Państwowe w Krakowie:
- Archiwum Budownictwa Miejskiego.

Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Krakowie:
- Akta wpisu do rejestru zabytków, nr A- 1127.

22. Bibliografia

- J. Purchla, *Jak powstał nowoczesny Kraków*, Kraków 1990.
- *Encyklopedia Krakowa*, PWN Warszawa – Kraków 2000, s. 1086.
- O. Dyba, *Wykaz kamienic krakowskich*, „Teki Krakowskie”, t. XIII; 2001, s. 199.

23. Uwagi różne

24. Opracowanie karty ewidencyjnej

tekst mgr inż. arch. Ludomir Książek.
 październik 2004 r.

plany, rysunki j.w.

zdjęcia fotogr. j.w., październik 2004 r.

miejsce przechowywania negatywów u autora

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIE

25. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

26. Załączniki

Wkładka nr 1, 2.

1. Miejscowość

KRAKÓW

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

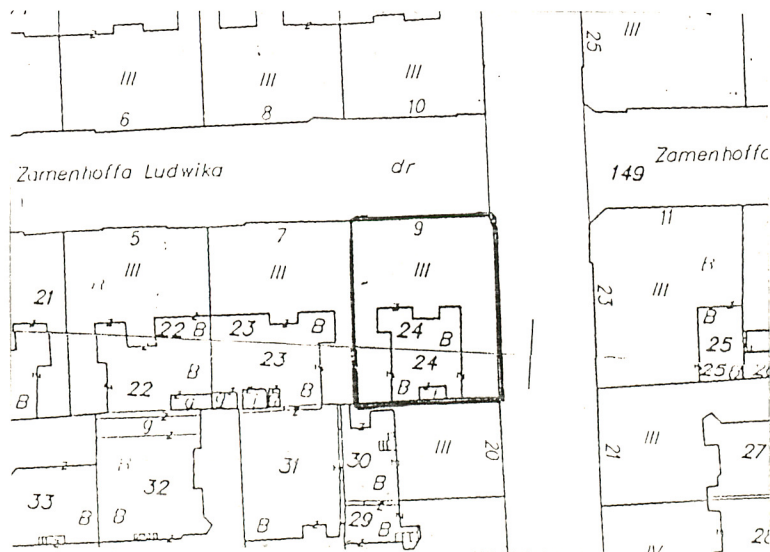
KAMIENICA

3. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)

Plan sytuacyjny,
opis fotografii, fotografie dodatkowe.

Spis fotografii

1. Elewacja od ul. Zamenhofska.
2. Elewacja do ul. Radziwiłłowskiej.
3. Partia wejściowa fasady od ul. Zamenhofska..
4. Okno w elewacji od ul. Zamenhofska..
5. Sień i klatka schodowa.
6. Wieżba dachowa – detal..
7. Dekoracja salonu na I piętrze.
8. Fragment dekoracji j. w.
9. Odtworzona dekoracja pokoju na I piętrze.
10. Odsłonięta dekoracja malarska, przed konserwacją.

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
KRAKÓW	KAMIENICA	Fotografie dodatkowe.

